

EL PERFIL DE LA NOVA EMIGRACIÓ HA CANVIAT

Salvador Batalla i Gardella

Sacerdot i membre de la Comissió Catòlica d'Emigracions-Accem

De set en set

Jaume Oliveras

La immigració que no es resol

LLUÍS ROMERO

El dimecres dia 28 de maig, a la ciutat de Melilla, tornaven a viure una nova invasió de africans que guanyaven la muralla que divideix Espanya i el Marroc. És el resultat de la por que tenen els africans, ara amb la presència de molts sirians, per la nova construcció de la tanca que els marroquins estan fent per dificultar encara més aquestes invasions.

LA HISTÒRIA ES REPETEIX A MELILLA. Es torna a viure el mite del Gurugú, muntanya que, a les espatlles de la ciutat, va viure els desastres militars de la guerra de l'any 1921 que a Barcelona provocà els fets de la Setmana Tràgica del l'any 1909.

A MELILLA, L'AFUÈNCIA A LA CIUTAT és habitualment de 20.000 persones que entren i surten amb total tranquil·litat, comprant i venent els seus productes. Però els sense papers són una altra cosa: han d'entrar irregularment superant les tanques, que són un veritable suplici, i al mateix temps han de sobrepassar la barrera hu-

mana de les forces policials del Marroc i d'Espanya. Però és curiós advertir com les entrades irregulars des de Ceuta i Melilla és només del 3,9 per cent del total d'entrades, un xifra irrisòria. Els irregulars provenen de les costes africanes i són el 5,2 per cent. La immensa majoria arriben al nostre país pels aeroports. Són les persones que arriben a Espanya amb passaport turístic i que després romanen aquí. Però la majoria de catalans i espanyols fem uns veritables escarafalls d'aquestes entrades de Melilla i ens quedem apaivagats davant

L'emigració queda com a tema pendent al qual ni el govern espanyol del PP ni la UE són capaços de donar solució

l'actitud de les forces policials, que ofenen els drets de la persona humana.

SEPARANT LES ENTRADES pel caràcter de frontera, es pot observar que, en el cas de les fronteres terrestres, les entrades des de Ceuta i Melilla sumen el 5,7 per cent: entrades a la UE, 49.183; entrades per Ceuta i Melilla, 2.841. Mirant les costes, les arribades per costes espanyoles són el 16,3 per cent del total d'entrades per via marítima a la UE; entrades a la UE: 23.254; entrades per costes espanyoles, 3.804. Aquestes dades primàries són de Frontex (Agència Europea de Control de Fronteres Exteriors), del passat 2013. No tenim més informació, però sí que es pot afirmar que, fins al tercer trimestre del 2013, el nombre d'entrades és de 77.140, que superen les de l'any anterior.

LA PROBLEMÀTICA DE L'EMIGRACIÓ al nostre país no té aires d'acabar-se. Ni tampoc a la UE, que manté una política erràtica en aquest sentit. L'emigració no és solament un valor econòmic, sinó un valor humà.

ÉS CERT QUE HAN ABANDONAT el país molts emigrants: 545.908 que l'any 2013 es donaren de baixa dels padrons municipals. Una xifra sens dubte no exacta i incompleta perquè no hi consten les defuncions ni van donar-se de baixa dels padrons municipals per altres causes. L'emigració queda com a tema pendent al qual ni el govern espanyol del PP, ni la UE són capaços de donar solució. És també una evidència que en les passades eleccions de la UE, el dia 25 de maig, cap dels partits va parlar d'aquest problema de l'emigració ni va oferir propostes. Ni tan sols els partits d'esquerra, que més que reivindicar la classe obrera, se'n serveixen per als seus interessos.

EL PERFIL DE LA NOVA EMIGRACIÓ ha canviat. Tenen altres necessitats i aspiracions. Les noves onades de l'emigració procedeixen de països amb conflictes bèl·lics i ètnics com ara Síria, Mali, la República Centreafricana, Sudan, Etiòpia, etcètera, etcètera.

LES ORGANITZACIONS QUE TREBALLEN per l'emigració, com ara Accem (Comissió Catòlica per a les Migracions), la Creu Roja, Càritas, el Secretariat Gitano, Cepain, etcètera, procuren donar resposta a la vinguda d'aquests nous emigrants. En aquesta ocasió, Accem acull 60 emigrants d'aquest 400 africans nousvinguts a la ciutat de Sigüenza i al Seminari de Màlaga.

Podem?

Ni tan sols sé si és un invent nou o la transmutació de les velles plataformes assembleàries dels darrers anys setanta, potser ara amb una patina més intel·lectual i amb el nouvingut megàfon de la xarxa. Els dubtes hi són, però els primers resultats han estat espectaculars i només cal certificar si indiquen tendències o és una força que ha vingut per quedar-se. De moment, escac a la vella política, tot i que hi ha moltes peces a moure abans de decretar-ne el mat.

Els partits clàssics tenen un problema i tot sembla indicar que no hi ha vi novell per omplir els vells bocois. Sense idees i amb el crèdit quasi esgotat, la corrupció i l'amiguisme han oburat les vies d'escapament, acabades de complicar per la incapacitat de les elits dirigents de regenerar-se. El resultat porta al desengany de la militància de base i a la fugida de l'elector. Mala peça al teler.

I Podem/Podemos ha aparegut com ferro roent al qual agafar-se. Amb un programa fet a còpia de retalls de lemes més o menys encertats i el lideratge indiscutible d'un personatge mediàtic, el nou invent ha fet forat i reactiva moviments paral·lels a la fórmula. El Procés Constituent és aquí i Ara és Demà intenta donar forma a una nova plataforma. Encara, Guanyem Barcelona anuncia la voluntat de llançar als lleons Ada Colau, segurs que l'activista reporta una bona fotografia.

Alguna cosa està passant quan l'àgora s'omple de marxants d'un producte potser poc modelat però que ofereix noves sensacions i fins i tot animoses promeses de futur. A Barcelona, Colau anuncia que "el projecte no és cap bogeria" i que "només cal acabar de definir, sobre la base de diverses assemblees ciutadanes, que complementaran les ara quatre idees bàsiques". Tot obert a un debat actiu, malgrat que algun parlamentari europeu de Podem/Podemos ja anunciï que quan voti a Europa poc cas farà del que es diu al seu programa electoral. Procés, Podem, Guanyem... unes plataformes de debat que caldrà veure si consoliden un projecte o són simples flors d'estiu. De moment, profunds interrogants que s'hauran d'aclarir.

EN SÍSIF

